

Hus = hjem = ? trygt/frygt

Hvad mener den skøre landsformand for PL nu med den gåde. Tja, det er for mig, hvad jeg oplever i det danske parcelhusmiljø.

Det store ønske for en meget stor del af befolkningen er eller har været at få "sit eget", om det så er ejerskabet af et hus eller af en lejlighed. Men der er mange forhold, der skal falde på plads, før man har mulighed for at købe en bolig, der kan danne en trykramme for familiens hjem. Mange familier må af private eller samfundsmæssige årsager droppe ønsket om at eje en egen bolig af den ene eller anden grund, og nogle må ufrivilligt sælge eller tage økonomiske tab på grund af ændrede forhold.

Bristet håb

Når drømmen om ejerbolig brister, er der jo egentlig tale om et så stort element af ens liv, at der kan udløses traumer, men det er der ikke fokus på. Så det, der skulle være trygt i egen bolig, er forvandlet til en negativ erkendelse af en utilstrækkelighed.

Folk der må gå fra "hus og hjem" mødes desværre ofte af den holdning, at det var de da selv ude om. Der er ikke noget socialt eller økonomisk sikkerhedsnet under de familier, der haft et svært sælgeligt hus eller har være tvunget til af økonomiske årsager til at sælge og skal afvikle en restgæld. De lån, man optager som privat, hænger man på at afvikle, når man går "konkurs", hvilket er i modsætning til et firmas konkurs, hvor gælden falder bort.

Man kan tegne forsikring for mange forhold omkring huset

og hjemmet, så man kan føle sig tryk, selv om der skulle ske noget f.eks. brand, oversvømmelse eller indbrud. Men værditab på grund af forhold, man ikke selv er herre over, kan der ikke tegnes forsikring for. Tabet kunne være udløst af miljøpåvirkning fra vand, måske forurening eller samfundsændringer ved nye energi- og miljøkrav mv. Det kunne også være affolkning af ens by eller andre forhold, der får vurderingen af huset til at falde i pris eller gør det usælgeligt. Det spøjse er, at selv om man er uskyldig i økonomiske tab, skal man selv bære dem. Og tænk sig, det gælder, selv om man har en belåningsgrad, der gør, at man kun "ejer" f.eks. 30 % af huset, mens bank og realkredit faktisk ejer resten. Det er i øvrigt af de 100 % (også gæld), at man betaler grund- og ejendomsværdiskat.

Stop spinnet

Stop så med at sige helt generelt, at husejere har tjent så og så meget. Pressen og politikere er gode til at skrive det med store bogstaver. Men der er ingen, der skriver og tænker på, hvor stor risikoen over tid er for, at der sker fald. Men gennemsnittet kan dække over store regionale forskelle. Men misundelse, når man "scorer kassen", fordi huspriserne stiger, er åbenbart altid en dårlig artikel værd.

Jamen altså, husprisen bør da over tid stige mindst lige så meget som inflationen for ellers er det tale om et realprisfald.

Heldigvis er det små decimaludsving, der imponerende nok kan få overskrifter frem om, at

inflationen er stigende. Ja, seneste tal viser altså en inflation på 2,1 %. Vi har oplevet meget værre.

Som boligejer ved man, at det så også er dyrere at købe ind og for den sags skyld dyrere at vedligeholde hus og hjem, og lønningerne følger i øvrigt pænt med.

Skat følger priserne

Skatterne følger også med, idet det nye vurderingssystem årligt inkluderer inflationsstigning, så samfundet tager sin del af prisstigningerne.

Men hver gang der er nye problemer med f.eks. oversvømmelse, energi og miljøkrav, så er automatikken der stadig politisk – bare smid regningerne videre til boligejerne. I stedet mener PL, at Staten skal løfte mere af udgifterne, når de pålægger parcelhusejerne nye opgaver, som skal klares f.eks. på grund af miljø- og energionsker, uanset om det så er asbesttage, kloakering eller vand.

Allan Malskær
Landsformand
cand.polit

PS.

Den danske sommer 2025

Smelte eller drukne? Kom ikke og sig, at der ikke er sket nogen klimamæssig forandring for os og vores huse.